

Karaktärisering och kulturhistorisk värdering

Blädinge kyrka

Blädinge socken i Alvesta kommun
Kronobergs län

Smålands museum
Thomas Lissing
2007

Inledning

Bakgrund och syfte

I samband med upprättandet av vård- och underhållsplaner för kyrkor i Växjö stift har Smålands museum på uppdrag av konsult Göran Gustavsson genomfört en karaktärisering och kulturhistorisk värdering av Blädinge kyrka under senhösten 2007. De kyrkor som berörs är de som tillhör Svenska kyrkan och omfattas av kulturminneslagen, dvs. kyrkobyggnader som är tillkomna före utgången av år 1939 och ytterligare några som skyddas genom särskilt beslut av Riksantikvarieämbetet. Arbetet bekostas av medel från den kyrkoantikvariska ersättningen. Karaktäriseringen och den kulturhistoriska värderingen syftar till att användas som underlag för vård- och underhållsplanen.

Nedanstående material består av en historik över kyrkobyggnaden, en beskrivning av exteriör och interiör samt en kulturhistorisk bedömning. Arbetet har varit uppdelat i en fältdel med inventering samt arkivgenomgång. De aktuella arkiv som gåtts igenom har främst varit läns museets topografiska arkiv och Antikvarisk- topografiska arkivet, Riksantikvarieämbetet i Stockholm. Uppgifter har vidare hämtats från aktuell litteratur, däribland hembygds litteratur. De redovisade arkivuppgifterna utgör en sammanfattning av genomgångna arkiv och ska inte ses som en komplett beskrivning av kyrkobyggnadens historia.

Kulturhistorisk bedömning

En kulturhistorisk bedömning är aldrig definitiv utan kontinuerligt föremål för omvärderingar. Bedömningen utgår från såväl den enskilda kyrkobyggnadens värden som kyrkomiljön i sin helhet, men också värden i förhållande till andra kyrkobyggnader i stiftet och övriga landet. Inför varje planerad förändring skall tillstånd inhämtas från länsstyrelsen och varje ärende behandlas där från fall till fall. Den kulturhistoriska bedömningen utgör underlag för beslut om vilka åtgärder som kan vara berättigade till kyrkoantikvarisk ersättning.

Blädinge kyrka

Kortfattad historik

På samma plats som nuvarande kyrka står fanns tidigare en träkyrka, vilken troligen uppfördes under 1100-talet. Stenkyrkan tog dess plats på 1400-talet. Denna uppfördes som en salskyrka och har senare byggts till i omgångar. 1781-82 tillkom det lanterninförsedda tornet i väster och 1834-35 byggdes det tresidiga koret åt öster.

Exteriör

Blädinge kyrka är vackert belägen på en naturlig höjd i den södra delen av byn, omgiven av ett bitvis öppet odlingslandskap. Väster om kyrkan går landsvägen genom byn precis framför entrén, och i öster gränsar platsen till sjön Salens strand.

Blädinge kyrka är en medeltida landsortskyrka som byggts ut i flera omgångar. Den är uppförd i sten och består av ett rektangulärt långhus med tresidig avslutning åt öster och mycket högre sadeltak. Den har ett lanterninförsett torn i väster samt en utbyggd sakristia i norr. Koret är orienterat åt öster.

Med sitt dominerande spåntak och låga torn ger kyrkobyggnaden ett mycket kompakt intryck, utan att för den skull verka liten.

Tornet är lågt i förhållande till kyrkans övriga proportioner. Det är enkelt utformat och indelat i en låg och bred entrédel samt en högre och något smalare våning däröver. Nederdelen rymmer kyrkans entré åt väster. Porten, klädd med brunmålad panel i romboidmönster, sitter i markplan och saknar trappa. Dess stickbågsvalv innefattar även en lunett med ofärgat katedralglas i blyspröjs. Valvet omges av en slätputsad omfattning i form av kvaderstensimitation, vars entablement är avtäckt med plåt. Precis ovanför denna är tornets utkragande nederdel avtäckt med svartmålad plåt. Bottenvåningen saknar fönster.

Överst på tornets övre våningsdel sitter de tre rundbågsformade ljudöppningarna, en i varje väderstreck utom åt öster. Luckorna är klädda med kopparplåt. I öster finns istället två mycket små runda fönster, ett på var sida om långhusets branta takfall.

Under ljudöppningarna sitter åt söder ett litet rektangulärt fönster i stickbågsformat valv. I samma höjd finns på västra sidan av tornet en stor minnestavla i svartmålat gjutjärn med förgyllda bokstäver i högrelief. Texten lyder: G:1.1.1. 1782. GUD MED TIG OCH OSS ALLA.

Tornets gesims är ett utkragande listverk av enkel typ i vitmålat trä.

På det pyramidformade torntaket sitter den smala lanterninen, klädd med stående smal och vitmålad panel. Den har åt varje väderstreck en brunmålad rund urtavla med förgyllda siffror och visare. Lanterninens karnisformade huv är klädd med kopparplåt och kröns av ett förgyllt kors på kula.

Långhuset ger ett bastant intryck med sitt högresta tak och sina djupt sittande fönster.

Utformningen är relativt asymmetrisk. Långhuset har tre stora stickbågsformade fönster åt söder och öster om dem en port i enkel slätputsad omfattning. Två trappsteg i släthuggen granit leder upp till dess dörr, klädd med brunmålad panel i fiskbensmönster. Nedanför ligger en sten med huggen text.

På långhusets norra sida finns motsvarande tre fönster, men i öster är sakristian utbyggd. På långhusets tresidiga gavel i öster sitter två fönster av samma modell, ett i sydost och ett i nordost.

Långhusets gesims är ett enkelt listverk i trä som målats i brunt.

Sakristian är en låg rektangulär utbyggnad, vars taknock ansluter till långhusets takfot. Den har i norr ett stickbågsformat fönster och under det ett litet rektangulärt källarfönster. På dess östra sida finns källarnedgången under kopparklädda luckor.

På den västra sidan sitter sakristians port. Denna är klädd med brunmålad panel i fiskbensmönster och har ett litet fönster i form av en kvadrat på högkant. Tre trappsteg i släthuggen granit leder upp till dörren.

Samtliga tak är klädda med tjärade spån, utom lanterninens huv. Denna är klädd med kopparplåt. Hängrännor och stuprör är även utförda i kopparplåt.

De stora fönstren på långhusets sidor samt korfönstren är av korsposttyp. De har i ytterbågarna rutor av olika kvalitet i blyspröjs, både ofärgat klarglas och grönfärgat katedralglas. Sakristians fönster har rutor av grönfärgat katedralglas i blyspröjs. Samtliga ytterbågar är av trä och målade i ljus grågrönt. Solbänkarna är utförda i röd sandsten.

Fasaderna är genomgående spritputsade och avfärgade i vitt, med undantag av fönster- och dörrromfattningar som slätputsats. Runt hela kyrkobyggnaden löper en cementputsad sockel som färgats grå. På några ställen sticker grundstenar fram ur denna. På långhusets östra gavel finns två ventilationsgluggar försedda med galler samt på sakristian en. På både den norra och den södra sidan har äldre måleri i röda nyanser delvis tagits fram under takfoten. De består av växtrankor och draperier. På den södra sidan finns en markering i putsen efter en tidigare muröppning, vid det västligaste fönstret. Långhuset har även i fasaden sju små hål på var långsida.

Exteriöra förändringar

Stenkyrkan uppfördes på 1400-talet, men har fått en mer nyklassicistisk prägel efter senare utförda ombyggnader.

1782 uppfördes det lanterninförsedda tornet i väster. Ett halvt sekel senare, under åren 1834-35, förlängdes kyrkan åt öster och den fick sin tresidiga koravslutning. Vid någon troligen närliggande tidpunkt har även långhusets fönster förstörats.

Vid restaureringen 1947-49 under ledning av arkitekt Hans Lindén renoverades och avfärgades den yttre putsen. Samtidigt togs rankdekor under takfoten fram. Lanterninen upptäcktes vara i dåligt skick, varför den restaurerades med nytt virke och försågs med nytt tornkors, samt tornur. Långhusets norra takfall täcktes om och åskledare monterades. Entrén breddades och försågs med nya dörrar.

En ramp uppfördes vid entrén 1986.

1998 genomfördes en yttre restaurering, då fasadernas puts reparerades och avfärgades vit. Samtliga spåntak tjärades och lanterninens panel målades vit.

Interiör

Vapenhuset är relativt litet och smalt. De enda dagsljusinsläppet är lunetten åt väster, samt de glasade dörrarna in mot kyrkorummet.

Golvet är lagt med mörkt tegel och väggarna är vitputsade. Innertakets panel är målad i ljust grått. Den södra väggen är inklädd med vitmålad träpanel, bakom vilken torntrappan finns. Under trappan finns ett utrymme avsett för elcentral. I taket hänger en lykta av trä och klarglas. Mot den norra väggen står på golvet den gamla storklockan samt en järnbeslagen träkista. Över den senare sitter series pastorum och en modern armatur i plåt och glas på väggen. En informationstext om kyrkans historia är även målad direkt på den norra väggen. Vindfång saknas. Dörrarna in mot kyrkorummet är brunmålade och försedda med svagt guldfärgat katedralglas i de övre speglarna.

Kyrkorummet ligger ett trappsteg nedanför vapenhusets golv, och den första sträckan innanför dörrarna är sluttande utformad som en ramp. Det är lågt i tak under läktaren och utrymmet begränsas delvis av de senare utförda inbyggnaderna. Direkt åt söder leder en lackad trappa upp till läktaren. Bredvid den följer ett mindre kapprum. På den norra sidan rymmer inbyggnaden dels en toalett med ett litet förrum, dels ett mindre förrådsutrymme. Inbyggnadernas väggar är utförda av stående vitmålad panel.

Kyrkorummet börjar efter läktarens inbyggnader och sträcker sig fram till den tresidiga koravslutningen i öster. Det är ovanligt rymligt och ljust för en landsortskyrka med medeltida ursprung, men har en kulturhistoriskt och färgmässigt mycket blandad karaktär.

Golvet är lagt med lackade brädor och väggarna vitputsade. Innertakets brädor är målade i ljust blå och den profilerade gesimsen enkelt marmorerad i ljust grågrönt. Fönstrens innerbågar är målade i ljust grått och försedda med ofärgade rutor. På sidoväggarna sitter två kraftfullt skurna och bemålade epitafier i trä, samt två stora minnestavlor i svart sten med förgylld text i lågre relief. De senare är inmurade i väggen och omges av enkla putsade ramar, marmorerade i brunt.

De två slutna bänkkvarteren börjar under läktaren och sträcker sig fram till koret. De har ålderdomliga fasader som är rikt dekorerade i senrenässansstil. Till största delen är de trärena, med svart infärgning av speglar och utskurna partier i dekoren, samt inslag av ljus ockra. Den kraftiga sockeln är också svart. Golvet i bänkkvarteren ligger högre än mittgången och består av lackade brädor. Inredningen är målad i en grårosa lasering och är försedd med dynor i grönt tyg.

Sidogångar saknas. Innerväggarnas nederdel är i anslutning till bänkkvarteren klädd med panel som målats i samma grårosa nyans som dessa. Över mittgången hänger två kristallkronor.

De främre bänkradernas fasad har en insvängd form mot mittgången som skapar en rundad framkant av koret. Dessa har enklare utformade speglar och är avvikande målade i ljusgrått med lister i ockra. På de svartmålade speglarna finns ljust gråa draperimålningar.

Över det norra kvarterets främre del står predikstolen på sitt postament med en kort kannelerad kolonn. Även korgen är ålderdomlig till utformningen, med omfattande sniderier och rikt måleri. Färgerna går i rött och svart med inslag av röd och blå marmorering på ljusare botten. Trappan ner mot koret är modernare och betydligt enklare utförd. Den är målad i ljusgrått och rosa med förgylld list runt den enda spegeln.

Koret ligger ett trappsteg över kyrkorummet och dess golv består av lackade brädor. Väggarna och hjälmvalvets utformning följer kyrkorummets. De två fönstren har innerbågar med rutor i olivfärgat katedralglas i blyspröjs.

Det självklara blickfånget i koret utgörs av det moderna altarskåpet i gulröda färger och rik förgyllning. Det står på ett klassicerande postament i form av tre kanelerade pilastrar i brun marmorering, och ger med sina varma färger ett välkomnande intryck.

Altaret är fristående, om än förhållandevis nära korets östra vägg. Det är uppmurat av rött tegel med grov struktur och på framsidan försett med ett Kristusmonogram i svartmålat smidesjärn. Den rundade altarringens genombrutna räcke är målat i brun marmorering. Dess karm och knäfall är klädda i ett gröngult tyg.

På var sida om altarskåpet sitter en stor mässingslampett för stearinljus, samt en psalmnummertavla. Den senare är utförd i en klassicerande blandstil, målad i brun marmorering, svart och guld. Under var psalmnummertavla står en kort korbänk, målad i brunt och grårosa med dynor i grönt tyg.

I korets södra del finns i ett stickbågsformat valv en brunmålad innerdörr till korets port. Bredvid denna står ett ståndur, ett piano samt kyrkans medeltida dopfunt. På väggen strax intill har ett stycke av äldre dekormåleri frilagts.

I den norra delen av koret står en svart ljusbärare i smidesjärn samt en kraftigt järnbeslagen kista. I ett stickbågsformat valv sitter den järnskodda och svartmålade dörren till sakristian. Övanför denna sitter på väggen ett rikt snidat och bemålat epitafium. Över koret hänger tre mässingskronor.

Sakristian ligger ett trappsteg lägre än koret och dess golv är lagt med mörkt tegel. Det välvda innertaketets brädor är målade i ljust grått och de putsade väggarna avfärgade i vitt.

Åt söder och öster finns en fast skåpinredning med skuret mönster i romboidform. Invid dörren finns i denna en liten altarplats anordnad, med inbyggd piscina. I fönstret sitter ett grovt svartmålat galler och i taket hänger en lykta i klarglas. Åt väster finns ytterdörren, vilken saknar vindfång.

Läktaren bärs upp av sex kolonner och två halvkolonner. Dessa är marmorerade i brunt med förgyllda kannelyrer och står på brunmarmorerade postament. Undertaket är målat i ljust grått och försett med två moderna armaturer i klarglas.

Läktarbarriären är utförd i samma strama jugendstil med klassicerande förtecken som resten av snickerierna i kyrkan. Dess form är elegant svängd i ytterkanterna för att inte skymma fönstren. Över bänkarna är fasaden rak och över mittgången rundat utsvängd. Grundfärgen är ljusgrå med svarta speglar och lister i ockra. Spegelarna har samma typ av draperimålningar som de främsta bänkarnas speglar, och i mittpartiets cirkel sitter en förgylld stjärna.

Läktarens golv är plant, med ett lägre mittparti. Det är helt inklätt med en grå heltäckningsmatta. Utrymmet är gott eftersom fasta bänkar saknas och den moderna orgeln står i mittpartiets bakkant. Bakom denna, mot kyrkomuren, står den tidigare altartavlan. På den norra väggen är ett par delar av tidigare måleri framtaget. Man ser där ett textparti och en kolonn i grå färg.

Orgeln är mycket modern i förhållande till resten av kyrkans inredning och utförd i en öppen konstruktion utan egentlig fasad. Huset är målat i beige med lister i rött och guld. Bakom de synliga piporna är innandömet delvis målat i rött. Spelbordet är vänt från församlingen. Över läktaren hänger två mässingskronor.

Tornrummet nås endast genom den smala inbyggda trappan i vapenhuset. Det är oinrett med obehandlat golv och synligt bjälklag i taket. Dagsljuset kommer från det lilla fönstret i söder. Här har samlats inventarier till ett litet museum, bland annat äldre delar ur inredningen.

En enkel trätrappa mot den östra väggen leder vidare upp till klockvinden. Här hänger kyrkans två klockor.

Interiöra förändringar

Interiören präglas till viss del av den äldre inredningen, som bänkfasaderna och predikstolen från 1600-talet. Men kyrkorummet bär starka spår av senare moderniseringar. Innerväggarna var tidigare rikt bemålade, men är numera vitputsade.

Vid tornbygget 1782 och utökningen av långhusets korparti på 1830-talet förändrades förstas även interiören. Vid 1780-talet tillkom måleriet på läktarbarriären. Korväggen gjordes tresidig 1834-35 och försågs med fönster. Bänkkvarteren utökades framåt med nya bänkar. Interiören stod dock sedan ganska orörd i ett sekel.

Kyrkan elektrifierades 1935 och 1943 återbördades den medeltida dopfunten, som sedan 1887 varit deponerad på Smålands museum.

Restaureringen 1947-49 under ledning av arkitekt Hans Lindén var genomgripande och ledde till stora förändringar i kyrkorummet. Trossbotten isolerades och nytt golv lades in, samtidigt som korgolvet höjdes. Koret utökades dessutom och fasta bänkar anordnades. Innertaket isolerades och målades i ljusblått. Antalet bänkar minskades och de kvarvarande gjordes bekvämare. Nya läktartrappor tillverkades, läktarbarriärens måleri togs fram och predikstolen restaurerades. Nytt altare murades upp. I vapenhuset lades tegelgolv, en ny skåpinredning inrättades i sakristian och i tornkammaren anordnades ett museum.

1956 insattes svagt färgat katedralglas i korfönstrens innerbågar.

Vid en restaurering 1986 isolerades vapenhuset och elektrisk klockringning installerades. Ett nytt altarskåp av Sven Bertil Svensson, Mörbylånga, ersatte den gamla altartavlan, som i sin tur flyttades upp på läktaren. De två bakersta bänkraderna liksom den norra läktartrappan borttogs och inbyggnader för toalett och städutrymmen utfördes. Bänkarna på läktaren togs också bort.

Viktigare inventarier

I kyrkan finns en fabeldjursfunt i sandsten från 1100-talet och en romansk ståndskista från 1200-talet. Tre rikt snidade och bemålade epitafier från 1700-talets första hälft hänger i kyrkorummet. I kyrkan finns också måleri från bland annat 1600-talet under den nuvarande putsen, delvis framtagna på ett par ställen.

Kyrkogården

Kyrkogården är relativt liten, oregelbunden i formen och sluttande åt öster. Den omges i väster längs landsvägen av en kallmurad stenmur, bestående av delvis bearbetad natursten. Muren fortsätter på den norra och södra sidan, där den mer eller mindre övergår till att vara stödmur. Åt öster gränsar en brant sluttning ner mot sjön. I muren finns en öppning framför tornet i väster samt en i norr, båda försedda med grindar i svartmålat smidesjärn. Längs muren och sluttningen löper en krans av äldre högväxta lövträd. Dessutom finns innanför muren även en häck som går runt hela kyrkogården.

Kyrkogården är gräsbevuxen med några smala grusgångar. Dessa övergår i plattsättningar med sjösten framför västporten och vid sakristians port. Flertalet kvarter har låga rygghäckar mellan raderna av gravvårdar. Övrig växtlighet består av några rhododendronbuskar samt enstaka lövträd.

Vid tornets norra sida står det Mörnerska gravkapellet, en kvadratisk byggnad med spritputsade väggar och valmat tak klätt med skiffer. Dess topp kröns av ett kopparinklätt kors. Dörren, av brunmålad panel i fiskbensmönster, är vänd mot kyrkan och ligger två trappsteg under marknivån. Intill bårhuset finns en modern brunn, uppmurad av röd Ölandskalksten.

I kyrkogårdens nordöstra hörn står ett nyare gravkapell med högrest sadeltak. Det är vitputsat med kopparklädda dörrar och ett spåntäckt tak.

Kulturhistorisk karaktärisering och bedömning

Blädinge kyrka är en medeltida kyrka som med tiden fått en mycket blandad karaktär. I exteriören har det ålderdomliga intrycket nästan försvunnit i och med de större omdaningar som skedde då torn och koravslutning tillkom på 1700- och 1800-talet. Endast den ståtliga takresningen skvallrar om dess tidiga ursprung. På håll ger kyrkan ett kompakt, men ändå tydligt klassicistiskt intryck, vilket får den att framstå som en vanlig 1800-talskyrka.

I interiören har bänkfasaderna och predikstolen i renässansstil stort kulturhistoriskt värde, liksom läktarbarriären med sitt måleri. Dessa, samt kyrkorummets proportioner, sätter stor prägel på en interiör som i övrigt lider av en viss ambivalens i identiteten. De vita väggarna, det ljusa taket och de stora fönstren talar klassicismens språk och utgör tillsammans med de riktigt moderna inventarierna främmande inslag i sammanhanget.

Den kallt ljusblå färgen i innertaket hör till senare tiders kyrkobyggen och kan med fördel bytas mot en något mörkare blå vid framtida restaurering. Det är också möjligt att ta upp någon av nyanserna i exempelvis predikstolens färgsättning, för att uppnå ett varmare och mer intimt kyrkorum.

Altaret murades upp vid restaureringen år 1947-49, efter ritningar av arkitekt Hans Lindén. Det har en utformning som står i skarp kontrast till kyrkorummets övriga inredning. Dess raa tegelyta har ingen anknytning till kyrkobyggnaden som sådan, vare sig i material eller i formgivning. Det kan med fördel täckas med ett vackert antependium för att bättre ingå i kyrkorummets helhet.

Altarskåpet från 1986 harmonierar dock mycket väl med kyrkorummet och dess äldre inredning.

Långhusets sidofönster har i ytterbågarna glas av olika kvaliteter satta i blyspröjs, både ofärgat klarglas och färgat katedralglas. Det vore önskvärt med enhetlighet i sammanhanget, oavsett vilket glas man beslutar sig för att använda. Som det är nu ger fönstren ett något slarvigt intryck.

Bevisligen finns rester av ett rikt dekormåleri från bland annat 1600-talet i kyrkorummet, gömt under den vita putsen. Detta har på ett par ställen tagits fram och kan där ge en bild av hur kyrkans interiör tidigare gestaltat sig. Dessa målningar äger ett stort kulturhistoriskt intresse och är intimt förknippade med byggnadens och bygdens historia. Om medel finnes vore det vid en framtida restaurering av interiören positivt att i möjligaste mån ta fram dessa, för att ge kyrkan åter dess mer eller mindre ursprungliga identitet. Målningarna är troligtvis

inte kompletta, beroende på senare tillbyggnader och ändringar av muröppningar, men vore ändå ett värdefullt tillskott till att ge interiören en mer enhetlig karaktär.

Likaså har delar av dekorativt rankmåleri tagits fram i exteriören, på fasaden under takfoten. Detta måleri är i lika hög grad förknippat med kyrkans äldre historia och vore intressant att försöka ta fram mer av, om det är ekonomiskt och praktiskt möjligt.

Långhuset högresta och spånklädda tak är annars det enda som i exteriören skvallrar om kyrkans ålder och ursprung. Den har med senare tillbyggnader av torn och tresidigt kor, samt förstoring av fönster, getts en mer klassicerande uppenbarelse. Med framtagande av långhusets måleri skulle denna skenbara harmoni och enhetlighet visserligen rubbas, men de olika byggnadselementens olika tidsåldrar skulle istället framstå desto tydligare.

Blädinge kyrka har en rik historia, vilken med tiden dessvärre alltmer suddats ut. Rester av den finns kvar i form av rika invändiga och utvändiga målningar. Med dessa framtagna skulle kyrkans identitet stärkas och dess kulturhistoriska värde öka.

Händelseregister

1400-talet – Stenkyrkan uppförs på träkyrkans tidigare plats

1520 - Storklocka gjuts

1652 - Predikstol av Clavii Joa Danicus

1710 - Predikstolen målas av Torbern Röding

- Altaruppsats av Torbern Röding

1700-talet - Läktarbarriären målas av Zschotzscher, Växjö

1779 - Ritning till tornbyggnad från ÖIÄ

1782 - Tornet och sakristian uppförs

1784 - Predikstolen flyttas från södra väggen

1823 - Altartavla målad och skänkt av greve A O Mörner

1834 - Kyrkan utvidgas åt öster

1880 - Harmonium av Carl Elfström, Ljungby, till kyrkan

1887 - Dopfunten placeras på Smålands museum i Växjö

1922 - Orgel av E:F Walcher, Ludvigsburg, Tyskland, ersätter harmonium

1933 - Värmeledning installeras

1935 - Elektrisk belysning och orgelfläkt installeras

1943 - Dopfunten återbördas till kyrkan

1945 - Storklockan spricker

1947-49 - Restaurering under ledning av arkitekt Hans Lindén

- Putsen repareras och avfärgas

- Delar av yttre rankdekor under takfoten tas fram

- Lanternin och torntak repareras

- Nytt tornkors

- Långhusets norra takfall täcks om

- Tornur iordningställs

- Manuell ringningsmekanism installeras

- Entrén breddas och förses med nya dörrar

- Bjälkar i tornet byts ut

- Åskledare monteras

- Trossbotten isoleras

- Nytt golv läggs in

- Korgolvet höjs

- Koret utökas
- Fasta bänkar i koret anordnas
- Innertaket isoleras
- Innertaket ommålas i ljusblått
- Bänkarna görs bekvämare
- Antalet bänkar minskas med tre rader
- Nya läktartrappor
- Tegelgolv i vapenhuset
- Skåpinredning i sakristian
- Ny storklocka från M & E Ohlsson, Ystad
- Kyrkomuseum inrättas i tornkammaren
- Predikstolen restaureras
- Läktarbarriärens 1700-talsmålningar tas fram
- Nytt altare muras upp
- Det Mörnerska gravkoret restaureras
- 1956 - Svagt färgat katedralglas i korfönstren
- 1961 - Bårhus ritat av arkitekt Hans Lindén
- Kyrkogården utvidgas söderut
- 1966 - Ny orgel av A Mårtenssons orgelfabrik, Lund, och fasad av arkitekt Torsten Leon-Nilsson
- 1986 - Yttre och inre restaurering
- Ramp vid kyrkans entré
- Vapenhuset isoleras
- Elektrisk klockringning installeras
- Altarskåp av Sven Bertil Svensson, Mörbylånga, ersätter altartavlan
- Altartavlan flyttas till läktaren
- De två nedersta bänkraderna tas bort
- Den norra läktartrappan tas bort
- Inbyggnad görs för toalett och städutrymme under läktaren
- Bänkarna på läktaren tas bort
- 1998 - Yttre restaurering
- Fasadernas puts repareras och avfärgas vit
- Samtliga spåntak tjäras
- Lanterninens panel målas vit
- 2007 - Nya belysningsarmaturer på kyrkogården

Källförteckning

Följande arkiv och litteratur har nyttjats i samband med vårdplansarbetet:

Antikvarisk- topografiska arkivet, Riksantikvarieämbetet i Stockholm.
Handlingar från Kungl. Byggnadsstyrelsen är inkluderade.

Klipparkivet vid Smålands museum: Blädinge kyrka

Topografiska arkivet vid Smålands museum: Alvesta kommun, Byggärenden, Blädinge kyrka

Vassi Heidi, red, *Kyrkobyggnader i Kronobergs län*, 1998

